

jeg et Argument for, at Loven ikke er nødvendige nu, end den har været tidligere. Jeg troer, at, naar denne Reform først skal træde i Kraft om et Aar, saa er det tidsnok at vedtage den i Slutningen af dette Aar. Den vilde da kunne gjenføres, og jeg kan ikke begribe, hvorledes den ærede Justitsminister skulde kunne finde nogen Banfæligbed derved. Jeg troer virkelig, at dette Argument er af det Slags, som man, for at blive ved Høiesteret, kalder Skrankeargumenter.

Om den ærede Justitsminister har fundet nogen Begrundelse i min Motivering eller ei, skal jeg overlade til ham at afgjøre. Jeg er gaaet saaledes ind paa Sagens Realitet, at, da den ærede Minister tog Ordet, havde jeg ventet, at han vilde have sagt os Noget om, hvad han forstod ved Offentlighed, om det var hans virkelige Tanke, at det er en offentlig Votering, som vil foregaae, naar § 4 bringes i Anvendelse. Jeg fik imidlertid ikke nogen Oplysning derom, hverken af ham eller af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), som jo rigtig nok henviste mig baade til England og til Amerika. Det kan gjerne være, at de der votere først i Krogene eller bag Coullisserne; men deraf troer jeg slet ikke følger, at den Voteringsmaade bør finde Sted her, eller at den overhovedet kan anses for rigtig. Jeg troer derimod, at Instruxen for Høiesteret er bleven til en dansk Institution, hvad Voteringsmaaden angaaer, og jeg troer, at vi allerbedst drage Consequenter fra den og den Maade, hvorpaa denne Instrux er bleven anvendt. Naar man vil lade § 3 i Lovforslaget gaae ud, saa kan man meget vel anvende Instruxen; men det er denne Paragraph, som gjør Brud paa Instruxen. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) forelæste vel Thinget Noget af Instruxen og uddrog deraf den Slutning, at jeg skulde have sagt noget feil, eller at jeg ikke skulde have kjendt Instruxen; men det er ikke saaledes. Sagen er den, at Høiesteret nu, saaledes som Indretningen er og har været siden 1771, voterer en Sag tilende og først affiger Doms slutningen, efterat Voteringen er fæet og efterat Doms slutningen er kommen frem igjennem Voterin-

gen, og det er den Maade, jeg ønsker skal vedblive at følges. Jeg forlanger ikke, at Høiesteret skal, naar f. Ex. en Procedure er sluttet Kl. 12 om Middagen, sætte sig til at votere og blive uafbrudt ved, indtil Præmisdferne og Conclusionen er skrevet færdig; men jeg forlanger, i Consequenter og i Medhold af den hidtil gjældende Høiesteretsanordning, at Præmisdferne skulde skrives, førend Domsconclusionen kommer paa Papiret. Det er den eneste Voteringsmaade, som vi hidtil have kjendt her i Danmark, og, naar der her i dette Lovforslag er hjemlet en anden Voteringsmaade, saa er det noget Splinternyt for vore Retsinstitutioner, og jeg benægter paa det Bestemteste, at dette har været vedtaget her i Salen ved 2den Behandling.

Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) meente, at der skulde tages Hensyn til, at det var vanskeligt for Høiesteret at kjende Sagerne og oieblikkeligt at votere, da der kunde forekomme forvilde Retsspørgsmaal; men den ærede Rigsdagsmand gjorde sig her skyldig i en Feil, som han saa ofte begaaer, og som han saa ofte har været sat i Rette for her i Thinget, men som det ikke er ham muligt at aflægge, og det er nemlig den, at han er Theoretiker, men ikke Praktiker. Den ærede Rigsdagsmand glemte aldeles at tale om, at der var 3 Instantsfer. Han berørte ikke den meget væsentlige Domstændighed, at, inden en Sag forelægges Høiesteret, skal den være paa dømt i Realiteten 2 Gange. Endvidere berørte han ikke, at man ikke saadan kommer busende ind i Høiesteret med en Sag. Der er i Høiesteret Noget for ethvert Aar, som man kalder Høiesteretsordenen. En Sag skal være paa støvnet til Høiesteret 6 Uger før Høiesteretsaarets Begyndelse. Fra det Dieblik en Sag er paa støvnet i Høiesteret, kan ethvert Medlem af Høiesteret sætte sig ind i den; thi det vil være ham muligt at tilveiebringe Afkrifter af de Domme, som ere affagte i de foregaaende Instantsfer. Hvad skulde der være iveien for, at der i Høiesterets Justitscontoir bestandigt tilveiebragtes og henlaae til Dommernes Eftersyn endogsaa Acter af de Sager, som vare paa støvnede, og derfor vil altsaa enhver Høiesteretsassessor meget let,